

ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ В ХХІ СТ.: ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

МАТЕРІАЛИ

II Міжнародної науково-практичної конференції

30-31 травня 2019 р.

м.Умань

Міністерство освіти і науки України
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини

**ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ В ХХІ СТ.:
ВИКЛИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

МАТЕРІАЛИ
II Міжнародної науково-практичної конференції

30-31 травня 2019 року, м. Умань

Умань

2019

УДК 33+005](06)

Е 45

*Рекомендовано до друку Вченою радою Навчально-наукового
інституту економіки та бізнес-освіти
Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини
(протокол № 11 від 22 травня 2019 року)*

Редакційна колегія:

Чирва О. Г., д. е. н., професор (*головний редактор*);

Вінницька О. А., к. е. н., доцент;

Мельничук Ю. М., к. е. н., доцент;

Слатвінський М. А., к. е. н., доцент;

Чвертко Л. А., к. е. н., доцент.

Відповідальність за достовірність поданої інформації несуть автори матеріалів.

Економіка та управління в ХХІ ст.: виклики та перспективи розвитку : матеріали ІІ Міжнародної науково-практичної конференції, (30-31 травня 2019 р., м. Умань) / МОН України, Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини; [за ред. д. е. н. О. Г. Чирви]. – Умань : ВПЦ «Візаві», 2019. – 269 с.

Збірник містить тези доповідей учасників ІІ Міжнародної науково-практичної конференції «Економіка та управління в ХХІ ст.: виклики та перспективи розвитку» (30-31 травня 2019 р.), що відбулася на базі Навчально-наукового інституту економіки та бізнес-освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини. Матеріали відображають результати досліджень учених, аспірантів та студентів з актуальних проблем економічного розвитку.

УДК 33+005](06)

© Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини, 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАСАДИ ЕФЕКТИВНОГО ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ СФЕРИ 10

Бержанір А. Л.

ПРОЗОРИСТЬ СОЦІАЛЬНО ВІДПОВІДАЛЬНОГО БІЗНЕСУ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЧИННИК ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЇ..... 10

Білошкурський М. В.

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ: СТАН І ПРОБЛЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ..... 12

Вінницька О. А.

ДОВІРА ЯК НЕМАТЕРІАЛЬНИЙ ФАКТОР МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ ТА СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ 16

Гарник О. А.

ДІАГНОСТИКА РОЗВИТКУ СИСТЕМИ МОТИВАЦІЇ ПРАЦІ НА МІКРОРІВНІ (НА ПРИКЛАДІ ПІДПРИЄМСТВ ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСТІ)..... 18

Дронь М. И.

ТЕХНОЛОГИИ ПОДГОТОВКИ И ДЕЯТЕЛЬНОСТИ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОГО СПЕЦИАЛИСТА В УСЛОВИЯХ СОВРЕМЕННЫХ РИСКОВ: ИНФОРМАЦИОННО-ИННОВАЦИОННЫЙ ПОДХОД 22

Каричковський В. Д., Каричковська С. П.

ПІДГОТОВКА МЕНЕДЖЕРІВ В АГРАРНИХ УНІВЕРСИТЕТАХ УКРАЇНИ ТА СУСІДНІХ ДЕРЖАВ..... 26

Киреенко В. П., Конецкая А. С.

ЭФФЕКТИВНОСТЬ ФУНКЦИОНИРОВАНИЯ СВОБОДНЫХ ЭКОНОМИЧЕСКИХ ЗОН РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ 29

Кірдан О. П.

НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ У СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ..... 33

Коробкин А. З., Кузнецова Е. В.

ОЦЕНКА ЭФФЕКТИВНОСТИ ПРОДАЖ В ТОРГОВЫХ ОРГАНИЗАЦИЯХ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ 35

Насипайко Д. С.

ЗАГРОЗИ НАЦІОНАЛЬНІЙ ЕКОНОМІЦІ В СФЕРІ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН 38

<i>Петренко П. С.</i>	
СУЧАСНІ І ПЕРСПЕКТИВНІ ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕКОНОМІКИ: СКЛАДОВІ СТРАТЕГІЇ РОСТУ	41
<i>Підлісний Є.В.</i>	
ФОРМУВАННЯ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ БАКАЛАВРІВ З ЕКОНОМІКИ У ПРОЦЕСІ ФАХОВОЇ ПІДГОТОВКИ	43
<i>Пітель Н.Я., Новак І.М.</i>	
ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКСПОРТООРІЄНТОВАНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	48
<i>Решицько Т.В.</i>	
УДОСКОНАЛЕННЯ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ЧЛЕНІВ ТА НАЙМАНИХ ПРАЦІВНИКІВ ФЕРМЕРСЬКИХ ТА ОСОБИСТИХ СЕЛЯНСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ УКРАЇНИ З УРАХУВАННЯМ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ .	51
<i>Савченко В. Ф., Стойка В. О.</i>	
ДОСЯГНЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ – ОДНЕ З ГОЛОВНИХ ЗАВДАНЬ ДЕРЖАВИ.....	54
<i>Сотник І. М., Мазін Ю. О., Гайтина М. В.</i>	
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ	58
<i>Стойка С. О.</i>	
ЕНЕРГЕТИЧНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ – ФУНДАМЕНТ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	62
<i>Чирва О.Г., Коган Н.Ю.</i>	
ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ	65
СЕКЦІЯ 2. ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНА ПОЛІТИКА (ПРІОРИТЕТНІ ГАЛУЗІ, ПОТЕНЦІЙНІ ДЖЕРЕЛА)	69
<i>Білошкурська Н. В.</i>	
ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОГО ВИРОБНИЦТВА: ОСОБЛИВОСТІ КОМПЛЕКСНОЇ ОЦІНКИ	69
<i>Богашко О. Л.</i>	
ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ РЕГІОНАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙНИХ СИСТЕМ	72
<i>Длугоборська Л. В.</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ТА ЕКОНОМІЧНА ПРИРОДА ІНВЕСТИЦІЙ АГРАРНОЇ СФЕРИ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ.....	75
<i>Космідайло І. В., Дякон Л. Л.</i>	
ІННОВАЦІЙНА СПРЯМОВАНІСТЬ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ: СУЧАСНІ АСПЕКТИ	78

<i>Мошляк І. О.</i>	
ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ	83
<i>Петренко Л. М.</i>	
МІСЦЕ УКРАЇНИ У ГЛОБАЛЬНИХ ЕКОНОМІЧНИХ РЕЙТИНГАХ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ	85
<i>Пальчевич Г. Т.</i>	
ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ.....	88
<i>Пачева Н. О.</i>	
МІСЦЕ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ.....	92
<i>Слатвінський М. А.</i>	
ВЕНЧУРНЕ ФІНАНСУВАННЯ ПРОЕКТІВ У СФЕРІ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ	94
<i>Сотник І. М., Дашикін В. Ш.</i>	
КРЕДИТУВАННЯ ПРОЕКТІВ «ЗЕЛЕНОЇ» ЕНЕРГЕТИКИ В ДОМОГОСПОДАРСТВАХ УКРАЇНИ: ОЦІНКА ОКУПНОСТІ.....	98
СЕКЦІЯ 3. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА МІЖНАРОДНОМУ РІВНЯХ.....	103
<i>Беспрозванна Ю. О.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ФІНАНСІВ В МЕРЕЖЕВІЙ ЕКОНОМІЦІ	103
<i>Бондарук Т. Г., Бондарук І. С.</i>	
УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ.....	105
<i>Гаврилова Н. В.</i>	
СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА.....	108
<i>Гаман П. І., Гаман Н. О.</i>	
СИСТЕМА ДЕРЖАВНИХ ЗАХОДІВ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ.....	111
<i>Даниліна С. О.</i>	
РИНОК ДЕРИВАТИВІВ В УКРАЇНІ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	115
<i>Коваль Я. С.</i>	
ФОРМУВАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ СИСТЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ БАНКІВ	119
<i>Кравченко В. П.</i>	
ПРОБЛЕМИ КРЕДИТІВ В БАНКІВСЬКІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ	122
<i>Мельник В. В.</i>	
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ	125

МІСЦЕ ІННОВАЦІЙ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Пачева Н. О., к. е. н., доцент

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна*

Глобалізаційні процеси спонукають до становлення новітніх тенденцій розвитку суспільства, що призводить до модернізації економіки через застосування інновацій, зокрема, в межах нашого дослідження, у державному секторі економіки.

Дослідженням даної проблеми займалися багато вчених, деякі з них: Г. Бертуччі, А. Лем, М. Пірен, О. Половцева, Й. Шумпетер та інші. Науковці під інноваціями в державному управлінні розуміють креативні ідеї, які успішно впроваджуються для вирішення нагальних проблем [1, с. 29]. Інновації - це утворення нових, раніше не існуючих внутрішніх чинників, що з'являються в результаті самостійної, відносно незалежної від зовнішніх соціокультурних умов логіки розвитку системи державного управління [2, с. 17]. Так, Г. Бертуччі визначає концептуальний, інституційний та організаційний аспекти у впровадженні інновацій в державному управлінні, необхідність окремого розгляду яких посилюється внаслідок розрізненості технологій [1, с. 22].

Система державного управління є основою ефективного функціонування будь-якого суспільства. Тому дослідження проблеми інноваційної діяльності в системі державного управління є досить актуальною.

Інновації є результатом діяльності з оновлення, перетворення попередньої діяльності, що приводить до заміни одних елементів іншими або доповненню вже новими. Подібна діяльність має загальні закономірності: визначаються цілі зміни, новація розробляється, випробовується, освоюється, поширюється і, нарешті, «відмирає», вичерпуючись фізично і морально. Стосовно до системи державного управління процес інновації означає насамперед введення нового в зміст, методи та форми роботи насамперед всіх владних інституцій [3].

В цілому, ефективність інноваційного розвитку досягається за допомогою: впровадження політики ресурсозбереження, покращення якості продукції чи послуг; введення нових видів продукції/послуг; впровадження прибуткових бізнес-проектів; розробки перспективних інноваційних рішень. Формування стратегій інноваційного розвитку можливе шляхом створення системи цілеспрямованого управління інноваційним розвитком та зайняття нової ніші на ринку, переважно на основі нової продукції, нових методів організації, виробництва і збуту, що забезпечить умови сталого розвитку. Стратегічне державне управління інноваційним розвитком національного

господарства повинно враховувати наступне: контроль та координацію запланованих заходів інноваційної діяльності; забезпечення високих темпів зростання; збільшення частки на ринку; підняття якості; підвищення репутації (іміджу) підприємств, галузі; розвиток інноваційних процесів через створення необхідних умов у фінансовій, маркетинговій та інформаційній сфері; підбір «сучасного» персоналу; зниження рівня витрат; зацікавлення інвесторів [4].

У розумінні сутності інноваційних процесів в державному управлінні, на думку А. Гев'юк [3], лежить ряд проблем: по-перше, це практичне впровадження науково-теоретичних досягнень в практику. В більшості країн на формування розвитку системи управлінських інновацій впливають передусім ті інноваційні теорії, які сприяють їхньому більш ефективно-сталому соціальному розвитку суспільних інституцій, не залежно від їх політичного устрою; по-друге, це підпорядкування всіх інноваційних процесів завданню підвищення якості процесу управління державними інституціями. Особливо тут слід виділити роль концептуальних складових організаційних основ менеджменту органів влади.

Підготовка персоналу органів державного управління пов'язана з набуттям практичних навиків і вміння працювати з людьми. В умовах існування інноваційної діяльності різко зростає роль державного управлінця як менеджера інноваційних змін. Його управлінські дії і процедури прийняття рішень в основному залежать від його особистісних здібностей, освіти, кваліфікації і професійних вмінь, які фактично визначають не тільки стратегію, а й тактику успішного державного управління. Слід зазначити, що будь-які інновації в одній сфері державного управління, задля негайних змін й часто і загальних перебудов організаційних структур органів державної влади, вимагають й відповідних знань із інших суміжних ділянок суспільно життя. Потретьє, в інноваційному процесі важливим елементом також є запровадження нових інформаційно-комунікаційних технологій. А це потребує для країни перебудова майже всього інструментарію виробничих процесів та програмно-технічних засобів механічної роботи практично всіх державних інституцій [3]. Інноваційні зміни в державному управлінні мають торкатися всіх секторів та працівників, починаючи від пересічного робітника державної служби до керівника.

Інновації в державному управлінні посідають вагоме місце і забезпечують адміністративну ефективність діяльності органів державної влади, адаптуючи їх до вимог суспільства через розробку та впровадження спеціальних програм розвитку.

Список використаних джерел

1. Bertucci. Innovations in Governance and Public Administration: Replicating what works. 2006. С. 190. URL: <http://unpan1.un.org/intradoc/groups/public/documents/UN/UNPAN021963.pdf> (дата звернення: 08.05.2019).
2. Хачатурян Х. В. Інновації в державному управлінні : монографія. К.: Вид-во НАДУ, 2005. 251 с.
3. Гев'юк А. Роль інновацій в системі державного. *Буковинський вісник державної служби та місцевого самоврядування*. URL: <http://buk-visnyk.cv.ua/naukova-dumka/116/> (дата звернення: 08.05.2019).
4. Пачева Н. О. Стратегічне управління інноваційним розвитком національного господарства. *Інтернаука. Серія: Економічні науки*. 2018. № 11(19). С. 56-59. URL: <https://www.inter-nauka.com/uploads/public/15416763509921.pdf>. (дата звернення: 08.05.2019).

ВЕНЧУРНЕ ФІНАНСУВАННЯ ПРОЕКТІВ У СФЕРІ ВІДНОВЛЮВАЛЬНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ

Слатвінський М. А., канд. екон. наук, доцент

*Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна*

Загрозливі наслідки зміни клімату вимагають швидкого перетворення системи енергетики на основі використання викопного палива до системи, що базується на використанні технологій відновлювальної енергетики. Водночас з макроекономічних позицій така потреба обумовлюється необхідністю диверсифікації джерел отримання енергії на шляху до формування енергетичної незалежності держави. Інвестиції в цю сферу мають все більш зростаюче значення, забезпечуючи комерціалізацію технологічних інновацій, що, як наслідок, сприяє зростанню частки відновлювальних джерел енергії в енергетиці та зниженню собівартості отримання енергії.

У світі спостерігається значний інтерес до розвитку проектів у сфері відновлювальної енергетики. Світові інвестиції у відновлювальні джерела енергії склали 332,1 млрд дол. США у 2018 р., тоді як частка відновлювальної енергетики у нововстановлених потужностях складає понад 50 % (Bloomberg NEF, 2018).

Обсяги інвестицій, при цьому, в різні сектори відновлювальної енергетики мали різні тренди (рис. 1). Інвестиції у 2018 р. виросли – у вітроенергетику (на 3% до 128,6 млрд дол. США), біоенергетику (на 18% до 6,3 млрд дол. США), виробництво біопалива (на 47% до 3 млрд дол. США), геотермальну енергетику (на 10% до 1,8 млрд дол. США). Водночас спостерігалось скорочення інвестицій у малу гідроенергетику (на 50% до 1,7 млрд дол. США) та сонячну енергетику (на 24% до 130,8 млрд дол. США).